

Spørgsmål 12:

Kendes der fra andre lande eksempler på krav i lovgivningen om, at alle udbetalinger af løn skal passere en særlig lønkonto, så det bliver muligt at afstemme denne med lønoplysningerne? Er der her i landet planer om indførelse af en sådan kontrolforanstaltning?

Svar:

Der kan ikke af det i skattedepartementet foreliggende materiale vedrørende andre landes skattesystemer ses eksempler på krav i lovgivningen om, at lønudbetalinger skal passere en særlig lønkonto, der kan afstemmes med afgivne lønoplysninger. Spørgsmålet kan, såfremt det ønskes af udvalget, undersøges nærmere ved henvendelse til finansministerierne i de lande, for hvilke oplysning ønskes. En sådan undersøgelse er erfaringsmæssigt temmelig tidkrævende.

Der er ikke i finansministeriet planer om indførelse af en sådan kontrolforanstaltning her i landet. I denne forbindelse skal man dog pege på bestemmelsen i kildeskattelovens § 57, stk. 3, sidste pkt., hvorefter finansministeren kan give regler om de indeholdelsespligtiges regnskabsførelse vedrørende udbetaling og godskrivning af A-indkomst samt indeholdelse af A-skat. I medfør af denne bestemmelse er det ved bekendtgørelse af 10. april 1969 fastsat, at indeholdelsespligtige skal føre regnskabet med A-indkomst m. v. enten i et særligt regnskabs hæfte eller på særlige konti i den almindelige bogføring. I det særlige regnskabhæfte føres i datoorden bl. a. konti for „Løn m. v.“, „Kost/logi“, „Feriegodtgørelse“, „Brutto A-indkomst“ og „Lønperiode“. Føres regnskabet med A-indkomst m. v. i den almindelige bogføring, posteres udbetaling eller godskrivning af løn på en særlig „Lønafregningskonto“. Anden A-indkomst posteres på en særlig „Afregningskonto for anden A-indkomst“. Er der oprettet „Lønafregningskonto“, kan den indeholdelsespligtige dog vælge at postere også al anden A-indkomst end løn på denne konto.

Spørgsmål 13:

Er der planer om at udbygge bestemmelserne om arbejdsgivernes eller lønmodtagerens oplysningspligt over for skattevæsenet?

Svar:

Der er ikke planer om en udvidelse af arbejdsgivernes eller lønmodtagernes pligt til at meddele oplysninger til brug ved kontrollen med skatteligningen. Det er imidlertid hensigten, at der på de årlige lønsedler fra arbejdsgiverne skal optages en rubrik, hvori arbejdsgiveren opfordres til at anføre det beløb, der er tilbageholdt som A-skat i den opførte lønindtægt, uden at der dog pålægges nogen pligt til at udfylde rubriken.

Spørgsmål 14:

Er det muligt for skattemyndighederne at hindre, at ukvalificerede personer erhvervs-mæssigt yder bistand med selvangivelsen og dertil knyttede regnskaber? Er der i benægtende fald behov for foranstaltninger, der gør dette muligt for skattemyndighederne?

Svar:

1) Kontrollovens § 14, stk. 1 (lovbekendtgørelse nr. 350 af 14. august 1967), hjemler straf for „den, der erhvervs-mæssigt bistår en skattepligtig med affattelsen af . . . selvangivelse . . . eller ved opstillingen af regnskab til brug for de skattelignende myndigheder, og som ved denne sin virksomhed . . . unddrager eller søger at unddrage det offentlige skyldig skat.“ Det er en betingelse for idømmelse af straf efter denne regel, at der er udvist forsæt eller grov uagtsomhed.

Efter § 79, stk. 1, 2. pkt., i borgerlig straffelov (lovbekendtgørelse nr. 347 af 15. august 1967) kan, når særlige omstændigheder taler derfor, den, som udøver en virksomhed, ved dom for strafbart forhold frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen.

Den nævnte straffelovbestemmelse giver mulighed for i forbindelse med en straffedom at frakende en person retten til at udøve virksomhed som „almindelig revisor“ og lignende. Bortset herfra er der ikke i gældende ret bestemmelser, der giver mulighed for at forhindre nogen i erhvervs-mæssigt at yde bistand med selvangivelsen og dertil knyttede regnskaber.

2) Et af handelsministeriet nedsat revisorudvalg, hvori finansministeriet (skattede-